

Франческо Петрарка

Історичні персоналії

**Франческо
Петрарка –
італійський
поет та
літописець,
ранній
гуманіст.
Народився 20
липня 1304р.
Помер 19
липня 1374р.**

Портрет Франческо Петрарка

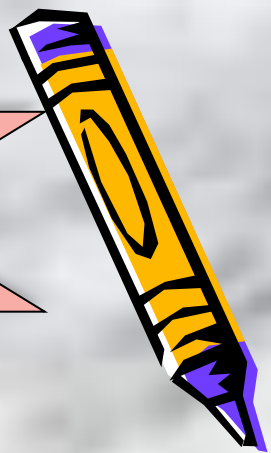
Біографічні відомості

Франческо Петрарка народився поблизу Флоренції в родині флорентійського нотаріуса.

Його батько — флорентійський нотар *П'єтро ди сер Паренцо* (сер Петракко). Франческо Петрарко змалку подорожував з батьком, який дуже любив свого сина і займався з ним. З п'яти-шести років Петрарка уже займався граматиною, риторикою та логікою. У 1312 році родина переїхала до міста Авіньон на півдні Франції. На настійну вимогу батька Франческо вивчає право спершу в Монпельє, потім у Болоньї, але відчуває до цього нехіль, віддаючи перевагу юридичним наукам, заняттям зі стародавньої літератури, серйозно захоплюється поетами-класиками.

Види діяльності

Згодом Франческо Петрарка розпочав свою літературну діяльність. Серед творів Петрарки – трактати, поеми, сонети, канцони, секстини, балади, мадригали, листи, афоризми та інші жанри. Твори Петрарки розділяються на дві частини: латиномовні (вони, в основному, мають історичне значення) та італійську поезію (яка, в основному, і зумовила всесвітню славу поета). Окрім цього Ф. Петрарка вважають родоначальником гуманістичної культури епохи

Твори

Основна маса творів Петрарки написана на латині.

Найвідоміші твори: поема „Африка”; лірична збірка „Буколіки”; автобіографія „Лист до нащадків”, філософський трактат „Моя таємниця, або Книга бесід про презирство до світу” (1343), цикл дидактичних поем („Тріумф кохання”, „Тріумф цноти”, „Тріумф Смерті”, „Тріумф Слави”, „Тріумф Часу”, „Тріумф Вічності”);

Внесок в розвиток культури

Франческо Петрарка посів важливе місце в італійській та європейській літературі Відродження як засновник гуманізму, перший теоретик і поет. Він заклав основе класичної філології, виступив неперевершеним майстром жанру сонету. Одним з центральних в етиці Петрарки було поняття «гуманітас» (від лат. *humanitas* — людська природа, духовна культура). Воно стало основою побудови нової культури, що дала сильний поштовх розвитку гуманітарних знань (особливо етики), звідси і термін «гуманізм» (з XIX ст.). Петрарка кинув виклик схоластиці, він критикував її структуру, недостатню увагу до проблем людини, підпорядкованість теології. Отже, програма становлення нової культури в головних рисах була накреслена Петраркою, а її розробку завершили його друзі і послідовники.

